

og ydet direkte bistand til Rwanda, som det vil fremgå nedenfor.

Danmark forestod i 1995 i samarbejde med en række donorlande, FN og humanitære organisationer den omfattende evaluering »The International Response to Conflict and Genocide: Lessons from the Rwanda Experience«. Rapporten indeholder en stærk og velunderbygget kritik af det internationale samfunds (manglende) indsats før, under og efter folkemordet. Denne kritik er siden blevet bekræftet af bl.a. retssager i Belgien og kommissionsundersøgelser i Frankrig. Evalueringsrapporten fremførte en lang række anbefalinger af både politisk og praktisk karakter, herunder behovet for international støtte til genopbygning og forsoning i Rwanda.

I 1997 medvirkede Danmark til gennemførelsen af en undersøgelse af, i hvilket omfang evalueringens anbefalinger var blevet fulgt op. Undersøgelsen viste, at de humanitære organisationer, herunder særligt NGO'er, havde taget evalueringens anbefalinger til sig, mens der ikke kunne spores væsentlige ændringer i FN-systemet.

I 1998 finansierede Danmark i OECDs udviklingskomité (DAC) et studie om Rwanda under overskriften »Development Co-operation Incentives and Disincentives for Influencing Conflict Situations«. Studiet vil sammen med tre andre studier af enkeltlande indgå i en DAC-vejledning om udviklingsbistand og humanitær bistand i konfliktsituationer.

Siden 1994 har Danmark ydet ca. 240 mio. kr. i humanitær bistand til Rwanda. Herudover har man fra dansk side udsendt menneskerettighedsobservatører og andet personel over det Internationale Humanitære Beredskab i forbindelse med støtten til Arusha-tribunalet (krigsforbrydertribunalet for Rwanda).

I 1996 blev der afsat 60 mio. kr. til overgangs-bistand til Rwanda. 20 mio. kr. er blevet kanaliseret til NGO-projekter indenfor områderne vandforsyning, miljø-genopretning, vejforbedring samt hjælp til uledsagede børn. Andre 20 mio. kr. ydes via FNs udviklingsprogram (UNDP), trustfond for Rwanda og Internationale Røde Kors Komité, ICRC, og denne bistand ydes hovedsageligt til retsvæsenet i Rwanda.

For så vidt angår dansk anerkendelse af afgørelser fra Rwandas retsinstanser, oplyser Justitsministeriet følgende:

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at det ønskes oplyst, om man i Danmark vil kunne fuldbyrde en straffedom afsagt af en domstol i Rwanda.

Spørgsmålet om fuldbyrdelse her i landet af udenlandske afgørelser om straf er reguleret i lov nr. 323 af 4. juni 1986 om international fuldbyrdelse af straf m.v., som ændret ved lov nr. 291 af 24. april 1996.

Efter lovens § 2, stk. 1, § 4 og § 5a kan afgørelser, der er omfattet af henholdsvis den europæiske konvention af 21. marts 1983 om overførelse af domfældte, den europæiske konvention af 28. maj 1970 om straffedømmes internationale retsvirkninger, FN-konventionen af 20. december 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer og den europæiske konvention af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold, fuldbyrdes i Danmark efter reglerne i disse konventioner.

Det bemærkes, at Rwanda ikke ses at have tiltrådt de nævnte konventioner, der således ikke finder anvendelse i forholdet mellem Danmark og Rwanda.

Det bemærkes endvidere, at der heller ikke mellem Danmark og Rwanda er indgået sådanne bilaterale aftaler, der efter § 9 i lov om international fuldbyrdelse af straf m.v. muliggør fuldbyrdelse her i landet af straffedomme afsagt i Rwanda.

Efter § 10, stk. 1, i lov om international fuldbyrdelse af straf m.v., kan justitsministeren, i de tilfælde, hvor en stat ikke har tiltrådt de af loven omfattende konventioner, og hvor der i øvrigt ikke foreligger en bilateral aftale, bestemme, at straf, der er pålagt i den anden stat, kan fuldbyrdes i Danmark. En sådan bestemmelse kan træffes, når humanitære eller andre særlige hensyn taler derfor.

Fuldbyrdelse skal i givet fald ske efter danske regler og må ikke medføre skærpelse af domfældtes strafferetlige situation, jf. lovens § 10, stk. 2.

De nærmere betingelser for fuldbyrdelse fastsættes i disse tilfælde af justitsministeren, jf. herved lovens § 10, stk. 3, og § 11.

Jeg henholder mig til disse oplysninger.